

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

ח אדר

Rise To The Stars

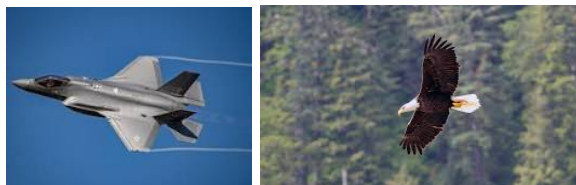
After receiving criticism from the international community, that the name of this post sounds too much in support of the Jewish Nations right to exist in defiance of the Antisemites wishes, I have decided to rename the post. The new name is :

Hurricane

Joke: 🍊 "Knock Knock! Who's there? Orange. Orange who? The answer is at the end of this post.

חזק חזק ונתחזק

We finished ספר שמות, and now we are starting ספר ויקרא.

מחיל אל חיל (ברכות סד).

From strength to strength

Rabbi Ahron Soloveichic, when he lived in New York he used to read the newspaper every day. He kept up with what was happening in the world. However later when he lived in Chicago, he didn't have time for this. He was too busy learning. Although I am sure that even when he read the news, he was still thinking in learning.

זה וזה גורם

כה כו כז כח כט ל

מפתח מסורת הש"ס

חדא ועוד קאמר The Pressure Cooker : Increased Intensity

כה : אמר ר' אלעזר לעולם אל יטיח אדם דברים כלפי מעלה שהרי אדם גדול הטיח דברים כלפי מעלה ואיטלע ומנו לוי והא גרמא ליה והא לוי אחוי קידה קמיה דרבי ואיטלע הא והא גרמא ליה . (תענית כה).

כה כו : תניא ר' שמעון בן אלעזר אומר אין מדליקין בצרי מאי טעמא אמר רבה מתוך שריחו נודף גזרה שמא יסתפק ממנו אמר ליה אביי לימא מר מפני שהוא עף ועוד קאמר חדא ועוד קאמר חדא מפני שהוא עף ועוד גזירה שמא יסתפק ממנו.

(שבת כה:-כו.)

דף יומי ZANUS INSIGHTS

זהו זה גורם

What is the IDF doing in Gaza? Are they eliminating terrorists or are they rescuing hostages?

כו כז : ת"ר תנור שהסיקו בקליפי ערלה או בקשין של כלאי הכרם חדש יותץ ושן יוצן אפה בו את הפת רבי אומר הפת אסורה וחכמים אומרים הפת מותרת בישראל על גבי גחלים דברי הכל מותרת והא תניא בין חדש ובין ישן יוצן לא קשיא הא רבי והא רבנן אימור דשמעת ליה לרבי משום דיש שבח עצים בפת זה וזה גורם מי שמעת ליה אלא לא קשיא הא ר' אליעזר הא רבנן. הי ר' אליעזר אילימא רבי אליעזר דשאור דתנן שאור של חולין ושל תרומה שנפלו לתוך עיסה ואין בזה כדי להחמיץ ואין בזה כדי להחמיץ ונצטרפו וחמצו רבי אליעזר אומר אחר אחרון אני בא וחכמים אומרים בין שנפל איסור לכתחלה ובין שנפל איסור לבסוף לעולם אינו אוסר עד שיהא בו כדי להחמיץ ואמר אביי לא שנו אלא שקדם וסילק את האיסור אבל לא קדם וסילק את האיסור אלמא זה וזה גורם אסור וממאי דטעמא דר' אליעזר כאביי דילמא טעמא דר' אליעזר משום דאחר אחרון אני בא לא שנא קדם וסילק את האיסור לא שנא לא קדם וסילק את האיסור אבל בבת אחת ה"נ דשרי אלא ר' אליעזר דעצי אשירה דתנן נטל הימנה עצים אסורין בהנאה הסיק בהן את התנור חדש יותץ ישן יוצן אפה בו את הפת אסורה בהנאה נתערבה באחרות ואחרות כולן אסורין בהנאה רבי אליעזר אומר יוליך הנאה לים המלח אמרו לו אין פדיון לע"ז אימור דשמעת ליה לר' אליעזר בע"ז דחמיר אסורה בשאר אסורין שבתורה מי שמעת ליה אלא אם כן אמאן תרמייה ועוד הא תניא בהדיא וכן היה ר' אליעזר אוסר בכל אסורין שבתורה. אמר אביי אם תמצא לומר זה וזה גורם אסור רבי היינו ר' אליעזר ואם תמצא לומר זה וזה גורם מותר והכא משום דיש שבח עצים בפת הוא הני קערות וכוסות וצלוחיות אסירי כי פליגי בתנור וקדירה למ"ד זה וזה גורם אסור אסור למאן דאמר זה וזה גורם מותר שרי איכא דאמרי אפי' למ"ד זה וזה גורם מותר קדירה אסורה דהא קבלה מישראל מקמי דניתן עצים דהיתירא א"ר יוסף א"ר יהודה אמר שמואל תנור שהסיקו בקליפי ערלה או בקשין של כלאי הכרם חדש יותץ ישן יוצן אפה בו את הפת רבי אומר הפת מותרת וחכמים אומרים הפת אסורה והתניא איפכא שמואל איפכא תני ואב"א בעלמא קסבר שמואל הלכה כרבי מחבירי ולא מחבירי ובהא אפי' מחבירי וסבר אתנייה איפכא כי היכי דניקום רבנן לאיסורא: (פסחים כו-כו).

Multiple Fronts

כח : דאמר ר' יוחנן אסור לאדם להסתכל בצלם דמות אדם רשע שנאמר לולא פני יהושפט מלך יהודה אני נושא אם אביט אליך ואם אראך רבי אלעזר אמר עיניו כהות שנאמר ויהי כי זקן יצחקותכהין עיניו מראות משום דאסתכל בעשו הרשע והא גרמא ליה והאמר ר' יצחק לעולם אל תהי קללת הדיוט קלה בעיניך שהרי אבימלך קלל את שרה ונתקיים בורעה שנאמר הנה הוא לך כסות עינים את תקרי כסות אלא כסיית עינים הא והא גרמא ליה (מגילה כח).

כט : אמר רבא הכל מודים היכא דשחט סימן אחד עובד כוכבים וסימן אחד ישראל שהיא פסולה שהרי נעשה בה מעשה טרפה ביד עובד כוכבים וכו'. וכו'. (שחיטה ע"י שנים אחד ישראל ואחד עובד כוכבים)(חולין כט):

Multiple Fronts

Israel seeks to avoid multi-front war, Hamas has other plans - analysis

In the past, Israel was not worried about fighting Hamas and Hezbollah at the same time. Recent developments indicate that this has changed.

By SETH J. FRANTZMAN

MARCH 19, 2024 16:44

- Jerusalem Post

ל: אשר יעשון זו לפנים משורת הדין דאמר ר' יוחנן לא חרבה ירושלים אלא על שדנו בה דין תורה אלא דיני דמגזתא לדיינו אלא אימא שהעמידו דיניהם על דין תורה ולא עבדו לפנים משורת הדין (בבא מציעא ל:)
 תוס' שם ד"ה לא חרבה כו'. ואם תאמר דבימא (דף ט:): אמר מפני שנאת חנם וי"ל דהא והא גרמא :

Undercover Espionage

Gathering Intel

Mar 24 Purim

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

Does This Black Hat Blow My Cover?

"Have I become so drunk on this Purim, that my eyes are playing tricks on me? What is he doing there?"

How did ר' יוחנן know all of ר' יוסף's teachings without having been there when ר' יוסף was teaching?

1. אמר ר' יצחק בר יוסף אמר ר' יוחנן ארץ ישראל אין חייבין עליה משום רה"ר יתיב רב דימי וקאמר לה להא שמעתא א"ל אביי לרב דימי מ"ט אילימא משום דמקיף לה סולמא דצור מהך גיסא ומחתנא דגדר מהך גיסא בבל נמי מקיף לה פרת מהך גיסא ודיגלת מהאי גיסא דכולי עלמא נמי מקיף אוקיינוס דילמא מעלות ומורדות קאמרת א"ל קרקפנא חזיתיה לרישך בי עמודי כי אמר רבי יוחנן להא שמעתא וכו'. וכו'. (עירובין כב:)
2. (יבמות עח.)

Was ר' יוחנן a תלמיד of רבה or not?

1. קרקפנא חזיתיה לרישך ביני עמודי (עירובין כב:)(יבמות עח.)
2. עירובין שם תוס' ד"ה קרקפנא "רישך היינו רבה"
3. אמר רבה אמר ר' יוחנן (תענית כט.)
3. יתיב רבה וקאמר להא שמעתא אמר ליה ר' חסדא מאן צאית לך ולר' יוחנן רבך (נדרים נט.)
4. שלחו ליה אחוהי לרבה וכו'.. וא"ת אין לך רב יש לך רב ומנו ר' יוחנן (כתובות קיא.)

I want to suggest that ר' דימי might have been referencing possible letter communications that might have taken place between רבה and his brothers, and that

דף יומי דאגאס וואס דאס

רבה's brothers might have looked like רבה. This would explain how רבה was seen in the ר' יוחנן of שיעור, yet he was not actually there (it was his brother who looked like him.) ר' דימי knew that it was not רבה, but he also knew that רבה used to have correspondences with his brothers, and it was that that he was referencing.

He was definitely a תלמיד of ר' הונא:

1. אמר רבה אמר ר' הונא מקרא מלא דבר הכתוב לא יטמא וכו... (נזיר מב:)
2. ואמר רבה כי הוינא בי רב הונא וכו. (עירובין מ:)
3. מנחות לו. תוס' ד"ה אמר רבה רב הונא אסברא לי. רבה גרסינן ולא רבא דרבא לא ראה רב נונא מעולם דהא אמרינן בפרק בתרא דקדושין (דף עב:): דבין שמת רב יהודה נולד רבא ארב הונא שכיב קודם רב יהודה כדמוכח במועד קטן (דף יז.). דכי נח נפשיה דרב יהודה קאמר התם גברא רבה כרב יהודה ליכא הכא ורב הונא היה גדול בחכמה ובמנין מכל תלמידי דרב כדמשמע בפרק בתרא דכתובות (דף קו.). מ"ר

I want to say number two is a better ראיה than number one since רבה might hold like ר' אסי in שקלים ז עמוד ב:

אמר ליה ר' זעירא לר' אסי חכים רבי לבר פתייא דאת אמר שמעתא משמיה אמר ליה ר"י אמרה משמיה אמר ליה ר' זעירא לר' אסי חכים ר' לרב דאת אמר שמעתתא משמיה אמר ליה ר' אדא בר אהבה אמרה משמיה (שקלים ז:)

Some Rarely Quoted By Their Rarely Quoting Quoters

Perhaps the general דרך in ש"ס is that the usual תלמידים are quoting the usual רביים. It might be less common to find someone who is not a תלמיד in the usual sense of the term, quoting someone who is not his רבי in the usual sense of the term. Here are some examples of exceptions to this general דרך.

אמר ר' הונא אמר ר' יוחנן (ברכות כד:)

אמר עולא אמר ר' יהושע בן לוי (בבא מציעא ט:)(חולין קכב.)

Hostages, Sending Down Relatives To Handle Assets

According to Rav This Is Fake News

If you believe this photo is unedited then perhaps you are from פומבדיתא, and are completely escaped from a perception of anything close to reality. (רב might suggest you are from נהרדעא, and you hold like שמואל on the matter of "Handling assets of hostages taken captive")

אתמר שבוי שנשבה רב אמר אין מורדין קרוב לנכסיו שמואל אמר מורדין קרוב לנכסיו בשמעו בו שמת כולי עלמא לא פליגי דמורדין כי פליגי בשלא שמעו בו שמת רב אמר אין מורדין דלמא מפסיד להו ושמואל אמר מורדין כיון דאמר מר שיימינן להו כאריס לא מפסיד להו מיתבי רבי אליעזר אומר ממשמע שנאמר וחרה אפי והרגתי אתכם יודע אני שנשותיהם אלמנות ובניהם יתומים אלא מה תלמוד לומר והיו נשיכם וגו' מלמד שנשותיהם מבקשות לינשא ואין מניחין אותן ובניהן רוצים לירד לנכסי אביהן ואין מניחין אותן אמר רבא לירד ולמכור תנן הוה עובדא בנהרדעא ופשטה רב ששת מהא מתניתא אמר ליה רב עמרם דילמא לירד ולמכור תנן אמר ליה דילמא מפומבדיתא את דמעילין פילא בקופא דמחטא והא דומיא דנשותיהם ובניהם קתני מה התם כלל לא אף הכא נמי כלל לא (בבא מציעא לח:)

The Gemara now fully discusses the laws of caring for a captive's property:

It was stated: concerning one held captive: Rav said: The court does not send down a relative in his property. Shmuel said: The court does send down a relative in his property.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

The Gemara elaborates: In a case where they heard that the captive died, everyone [i.e. both Rav and Shmuel] agrees that the court sends down a relative in the captive's property, because this arrangement will not be detrimental to the land. When they do disagree is in a case where they did not hear that the captive died. Rav said that the court does not send down a relative in the captive's property, because perhaps he will ruin the land. And Shmuel said that the court does send down a relative in the captive's property, for since the master said, concerning those that temporarily tend land for an absentee owner, that we evaluate for them their share of the profits according to the scale applied to a sharecropper, the relative will not ruin the land.

Citing Scripture, the Gemara challenges Shmuel:

The scholars retorted from the evidence of a Baraisa: R' Elazar says: From the plain meaning of what is stated in the verse: *And I Hashem shall become incensed and I shall kill you*, I understand that their wives are rendered widows and their children orphans. Rather, what teaching does the verse, and your wives etc. [*will be widows and your children orphans*] mean to convey? It teaches that their wives will seek to remarry, and that their children will desire to enter their father's property and we will not allow them. Scripture thus teaches that Beis Din is not allowed even to send down a child in his father's property in order to preserve it until the father returns from captivity. This conflicts with Shmuel's lenient ruling, which authorizes the court to send down a relative in a captive's property even in the absence of a rumor as to his death, for here as well the families will not even hear a rumor about any captive's death.
- ? -

The Gemara turns back the challenge:

Rava said: It was stated in the text of the Baraisa that the children are not permitted to enter and sell their father's property. However, they may indeed tend it in his absence, consume its produce, and be compensated as sharecroppers if their father returns.

The Gemara records a related occurrence:

There was an incident in Nehardea involving a relative that was sent down into a relatives property, and Rav Sheishess decided the case on the basis of this aforementioned Baraisa, ruling that the relative may not be sent down into the property. Rav Amram said to him: Perhaps the Tanna actually stated that the children are not permitted to enter their father's property and sell it; they may, however, tend their father's property, consume its produce, and be compensated as sharecroppers if the father returns. Rav Sheishess remarked to Rav Amram: "Perhaps you are from Pumbedisa, where they push an elephant through the eye of a needle (i.e. their arguments are often rather forced). It is taught in the Baraisa that the children of captives are comparable to their wives! Just as there the wives may absolutely not remarry because possibly their husbands are still alive, here, too, the children may absolutely not enter the property" - i.e. even in the role of a caretaker. etc. etc.

דף יומי דאפ יומי INSIGHTS

מ מא מב מג מד מה מו מז מח מט נ נא נב

"KEEP ON LEARNING DAF YOMI. YOU'RE DOING IT. YOU'RE ALMOST AT THE FINISH LINE. YOU'RE ALMOST READY TO MAKE A SIYUM ON GANTZ SHAS."

"Even if I have to do it alone, I will finish all of ש"ס. Despite the international pressure to not finish the task, I will defy the international world and finish all of ש"ס." 🙏

Gantz

"We Have Liftoff"

ש"ס

מפתח The Reverse

מ מא

נט מא : מחלוקת רב ולוי (בבא מציעא מא.) (שבת נט:)

ס מ : שמעתתא עדיף או אגדתא (סוטה מ:) (בבא קמא ס:)

Based on the גמרא in קמא בבא where it is unclear which is better, שמעתתא or אגדתא, I tried to include both שמעתתא and elements of אגדתא in this post.

Based on the גמרא in סוטה you might conclude that שמעתתא is עדיף. Therefore I present where you can find seven of them in ש"ס.

דף יומי

INSIGHTS וממצא דף

מא

A Vort חיזוק

And Rise Again

לא בשמים היא ולא מעבר לים (עירובין נה.).

Where Exactly Were His Feet When He Said It

1. אמר ליה דכיר מר מאי אמר שמואל כי קאי חדא כרעא אגודא וחדא כרעא במברא א"ל הכי אמר שמואל כל דאמר מדבית חשמונאי מלכא קאתינא עבדא הוא דלא אישתיור מינייהו אלא ההיא רביתא דסלקא לאיגרא ורמיא קלא ואמרה כל דאמר מבית חשמונאי אנא עבדא הוא נפלה מאיגרא ומיתה (קידושין ע:)
2. הפעוטות מקחן וממכרן ממכר במטלטלין : וכו. ושעמא מאי א"ר אבא בר יעקב א"ר יוחנן משום כדי חייו וכו. בעי אביי מתנתו מאי רב יימר אמר אין מתנתו מתנה מר בר רב אשי אמר מתנתו מתנה אפכוה ושדרוה לקמיה דרב מרדכי א"ל זילו אמרו לבר מר לאו הכי הוה עובדא כי הוה קאי מר חד כרעיה אארעא וחד כרעיה אדרגא ואמרנא ליה מתנתו מאי ואמר לן מתנתו מתנה אחת מתנת שכיב מרע ואחת מתנת בריא אחת מתנה מרובה ואחת מתנה מועטת (גיטין נט:)

These are the two places in ש"ס where the הלכה is remembered including where his feet were at the time that he said this הלכה. The two places were one foot on the ferry and one foot on the land in the case of שמואל, and in the other case it was one foot on the ladder and one foot on the land. Perhaps one

דף יומי דאס וואס דאס

can ask, what does the location of the placement of the Rabbi's feet have to do with the main point which is the teaching that the Rabbi is giving over. Otherwise it might not make sense for a witness to pay attention to it. So why would we think more of the teaching if it is given over with the location of the Rabbi's feet when he said the teaching. On the contrary, being that it is not relevant information, I would think that it was a distraction for the student hearing the teaching. Perhaps we can ask, how can the student be expected to give over the teaching he heard properly if he was so distracted with the location of the Rabbi's feet. I want to suggest the answer to this question can be found based on this גמרא in עירובין:

דאמר אבדימי בר חמא בר דוסא מאי דכתיב לא בשמים היא ולא מעבר לים היא לא בשמים היא שאם בשמים היא אתה צריך לעלות אחריה ואם מעבר לים היא אתה צריך לעבור אחריה (עירובין נה.).

פרש"י ד"ה והיינו דאמר רב אבדימי. הא דאמרן דצריך לטרוח ולהעמיד סימנין ולהערים בתחבולות כדי שתתקיים התורה בלומדיה היינו דר' אבדימי דמפרש דיוקא דקרא שאם בשמים היא צריך אתה לעלות אחריה

Rashi explains that the meaning of going to such extremes to get the תורה extremes such as crossing the sea or ascending to the heavens, the meaning here is making tricks to make סימנים to remember your learning. So I want to say that this is the significance in the fact that שמואל's foot was on the ferry, it is a reference to the fact that if the תורה was מעבר לים you would have to get it from there, which רש"י explains this means that you should go to great length to remember your learning. The same thing with אשי and that he had one foot on the ladder when he said this הלכה, in that it is a reference to ascending to the heavens in order to get the תורה.

Remember your learning. Just keep learning. Before you know it you will have finished all of ש"ס, and no matter what you do, no matter how far behind you are in daf yomi and your goal of finishing ש"ס, never give up hope.

Perhaps one can give an alternative answer that is more פשוט פשוט. Perhaps you can compare the recounting of the Rabbi's teaching to a giving over of testimony, as we find a few times that the giving over of a teaching is referred to as a giving over of a testimony. Take a look at Brachos 27a for example.

רבי יהודה בן בכא העיד חמשה דברים (ברכות כו.).

וכבר העיד אלעזר ספרא ויוחנן בן גודגדא על הגלודה שפסולה (חולין נה:)

Now when a judge might question a witness about the dimensions of the stem of the date in this case that the גמרא talks about, according to זכאי בן זכאי this is not only when the date is a main part of the case, but even if the date stem is an immaterial element of the crime.

אלא אמר ר' יוסף מן זכאי לותיב איניש שאני בן זכאי דבדיקות כחקירות משוי ליה (סנהדרין מא.).

Rather Rav Yosef said: Can a person retort to an Amora from Ben Zakkai's opinion? Ben Zakkai is different than the other sages, for he equates the supplementary questions with the seven standard questions asked of the witnesses.

דף יומי INSIGHTS ומסק דאם

Therefore you can say that his observance of immaterial elements serves as evidence of the witnesses heightened attentiveness, adding additional credibility to his testimony. Similarly here with the student telling over the teachings of his Rebbi.

מב מג

שב שמעתא : (חולין מב.) (עירובין מג.)

You see the גמרא in עירובין wanted to suggest that the way that רבא received the שמעתא's that were said over earlier in the day before ר' חסדא in סורא, and then רבא miraculously said the same thing over later in the day in פומבדיתא (this all took place on שבת when it is forbidden for Jews to travel) is because אליהו who is situated למעלה מעשרה טפחים (he flies higher off of the ground than ten Tfachim (handbreadths), is not restricted by תחומין.

דף יומי

INSIGHTS ומסע דף

מג

The Star of Israel.

דרך כוכב מיעקב (במדבר כד:יז)

Bar Kochba Revolt era hiding complex revealed near Sea of Galilee

.The area is mentioned in the Book of Joshua (Joshua 19:34) and has been settled since ancient times

- Jerusalem Post

שהתכלת דומה לים וים דומה לרקיע (מנחות מג:)

אפילו אם קשה לראות תמיד אתה תשאיר לי אור אחד קטן (עדן גולן)

"סומא אמרי קירי בירי" (חולין קלט:)

מג מג

Rise and Rise Again

הסל לפני האפרוחין (שבת מג:)

A pedestal for the birds.

כגון שטלטלה להביא עליה גוזלות (בבא מציעא מג:)

A pedestal to get to the birds.

מד

Hostages had to prepare food but couldn't eat it, mother of hostage says

Liri's mother, Shira, spoke on Monday with "Kan B" about information she received from hostages released in November, which indicates that her daughter was exploited by her captors.

By MAARIV ONLINE MARCH 18, 2024 16:50

"Although I am sure that even when he read the news, he was still thinking in learning."

מד זוטרא was not allowed to eat

In the following two גמרא's we see that מד זוטרא wouldn't eat, and in the third גמרא you see that he was not allowed to eat.

אמימר ומד זוטרא ורב אשי אקלעו לבוסתנא דמרי בר איסק אייתי אריסיה תמרי ודימוני ושדא קמייהו אמימר ורב אשי אכלי מד זוטרא לא אכיל אדהכי אתא מרי בר איסק אשכחניהו ואמר ליה לאריסיה אמאי לא אייתית להו לרבנן מהנך שפירתא אמרו ליה אמימר ורב אשי למד זוטרא השתא אמאי לא אכיל מד והתניא אם נמצאו יפות מהן תרומתו תרומה אמר להו הכי אמר רבא לא אמרו כלך אצל יפות אלא לענין תרומה בלבד משום דמצוה הוא וניחא ליה אבל הכא משום כסיפוטא הוא דאמר הכי (בבא מציעא כב.)

Perhaps it is interesting to note that רבא is לטעמיה, as we find the following in חולין:

רבא ורב ספרא איקלעו לבי מד יוחנא בריה דרב חנא בר אדא ואמרי לה לבי מד יוחנא בריה דרב חנא בר ביזנא עביד להו עגלא תילתא א"ל רבא לשמעיה זכי לן מתנתא דבעינא למיכל לישנא בחדללא זכי ליה רבא אכל ורב ספרא לא אכל אקריוה לרב ספרא בחלמא מעדה בגד ביום קרה חומץ על נסר ושר בשירים על לב רע אתא לקמיה דרב יוסף א"ל דילמא משום דעברייך אשמעתא דמר אקריין הכי אמר ליה כי אמרי אנא באחר שמעא בעל כרחיה מזכי וכי אמרי אנא למאן דלא אפשר ליה הא אפשר ליה ואלא מ"ט אקריין הכי כלפי רבא ולקריוה לרבא רבא נוף הוה (חולין קלג.)

So I want to suggest that רבא held that it is a מצוה to give the מתנות. Now perhaps you might think that רבא changed his שיטה after רב ספרא's dream. However we know that at a certain point in time, perhaps after רבא's death, רבא learned that when it comes to dreams:

כל החלומות הולכין אחר הפה (ברכות נו.)

דף יומי ZAGSINS AND INSIGHTS

Now this story with רב ספרא was during יוסף's lifetime so אב"י must have been still alive, so רבא didn't know of הפה אחר הולכין yet, as he might have learned of that after אב"י's death.

(ברכות סב. תוס' ד"ה רבא מקמי דהוה רישא)

I just want to bring in here two more places where we see that רבא attributed significance to dreams.

רבא איקלע להגרונא גזר תעניתא ולא אתא מיטרא אמר להו ביתו כולי עלמא בתענותייכו למחר אמר להו מי איכא דחזא חילמא לימא אמר להו ר' אלעזר מהגרונא לדידי אקריון בחלמי שלם טב לרב טב מריבון טב דמטוביה מטיב לעמיה מא שמע מינא עת רצון היא מבעי רחמי בעא רחמי ואתא מיטרא. ההוא גברא דאיחייב נגדא בבי דינא דרבא משום דבעל נכרית נגדיה רבא ומית אשתמע מילתא בי שבור מלכא בעא לצעוריה לרבא אמרה ליה איפרא הורמיז אימיה דשבור מלכא לברה לא ליהוי לך עסק דברים בהדי יהודאי דכל מאן דבעיין ממרייהו יהיב להו אמר לה מאי היא בעון רחמי ואתחי מיטרא אמר לה ההוא משום דזימנא דמיטרא הוא אלא ליבעו רחמי האינא בתקופת תמוז וליתי מיטרא שלחה ליה לרבא כוין דעתך ובעי רחמי דליתי מיטרא בעא רחמי ולא אתא מיטרא אמר לפניו רבונא של עולם אלקים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פועל פעלת בימיהם בימי קדם ואנו בעינינו לא ראינו אתא מיטרא עד דשפוך מרזבי דצפורי לדיגלת אתא אבוה איתחזי ליה בחלציה ואמר ליה מי איכא דמירח קמי שמיא כולי האי אמר ליה שני דוכתיך שני דוכתיה למחר אשכחיה דמרשם פורייה בסכיני . (תענית כד:)

Tangentially you see here that the Persians were seemingly being מקפיד דמים on.

This may have been the case in this point in history although in previous generations (the generation of רב) we find that that was not the case.

א"ל רב לרב כהנא עד האינא הו פרסאי דלא קפדי אשפיכות דמים והשתא איכא יונאי דקפדו אשפיכות דמים וכו. (בבא קמא קיז:)

מר זוטרא **Now back to**

אמימר ומר זוטרא ורב אשי הוו יתבי אייתו קמייהו ירק חי קודם ארבע שעות אמימר ורב אשי אכול ומר זוטרא לא אכל אמרו ליה מאי דעתיך דא"ר יצחק כל האוכל ירק קודם ארבע שעות אסור לספר הימנו משום ריחא והא אנן דקא אכלינן וקא משתעית בהדן א"ל אנא כאידך דר' יצחק סבירא לי דא"ר יצחק אסור לאדם לאכול ירק חי קודם ארבע שעות. (ברכות מד:)

Here we see that מר זוטרא was not allowed to eat, but his desire to eat became so strong that it became necessary for his friends to intervene and facilitate his eating.

אמימר ורב זוטרא ורב אשי הוו קא יתבי אפיתחא דבי אזגור מלכא חליף ואזיל אטורנגא דמלכא חזייה רב אשי למר זוטרא דחוור אפיה שקל בעצבעתיה אנח ליה בפומיה א"ל אפסדת לסעודתא דמלכא אמרו ליה אמאי תיעביד הכי אמר להו מאן דעביד הכי פסיל למאכל דמלכא אמרו ליה אמאי אמר להו דבר אחר חזאי ביה בדקו ולא אשכחו שקל אצבעתיה אנח עליה אמר להו הכא מי בדקיתא בדקו אשכחו אמרו ליה רבנן מ"ט סמכת אניסא אמר להו חזאי רוח צרעת דקא פרחא עליוה : (כתובות סא:)

דף יומי דאגאס וואס זאגט

פרש"י ד"ה דחוור אפיה . פניו זועפים שנתאוה למאכל:

Although we saw in the Gemara in Berachot that Rav was so careful to not have bad breath, he might not have been as careful to wash his face with soap every day.

אמימר ומר זוטרא ורב אשי הוו יתבי איית לקמייהו ברדא אמימר ורב אשי משו מר זוטרא לא משא אמרו ליה לא סבר לה מר להא דאמר רב ששת ברדא שרי אמר להו רב מדרכי בר מיניה דמר דאפילו בחול נמי לא ס"ל דבר לה כי הא דתניא מגרר אדם גלדי צואה וגלדי מכה שעל בשרו בשביל צערו אם בשביל ליפות אסור ואיהו כמאן סברוה כי הא דתניא רוחץ אדם פניו ידיו ורגליו בכל יום בשביל קונו משום שנאמר כל פעל ד' למענהו : (שבת נ:)

מד

The Draft : Preparing For War

סח בין תפילה לתפילה עבירה היא בידו וחוזר עליו מערכי המלחמה (סוטה מד:)

מד

Being Prepared To Rise Up To The Roof

אמר ליה רב לרב כהנא וכו. וכו. סלקת לאיגרא שירותך בהדך (פסחים קיג.)

Rav said to Rav Kahana etc. etc. "If you raise up to the roof, make sure that you have provisions (food etc.) with you."

ואמר אייבו משום ר' אלעזר בר' צדוקאל יהלך אדם בערבי שבתות יותר מג' פרסאות אמר ר' כהנא לא אמרן אלא לביתיה אבל לאושפיזיה אמאי דנקיט סמיך ואיכא דאמרי אמר ר' כהנא לא נצרכא אלא אפילו לביתיה אמר ר' כהנא בדידי הוה עובדא ואפילו כסא דהרסנא לא אשכחי (סוכה מד:)

I want to point out that Rav didn't clarify who the owner of the roof was which he was talking about when he gave the advice to Rav Kahana etc. etc. He didn't distinguish between the roof of his own house and the roof of someone else's house. I want to suggest that he was meaning to say the roof of Rav's own house and his advice would hold true for the roof of someone else's house.

מה

Flying birds are coming and going.

2. בנתיה דר' נחמן וכו. ואשתביין וכו. קשיא ליה לר' עיליש וכו. וכו. יומא חד הוה יתיב גביה ההוא גברא דהוה ידע בלישנא דציפורי אתא עורבא וקא קרי ליה אמר ליה מאי קאמר אמר ליה עיליש ברח עיליש ברח אמר עורבא שיקרא הוא ולא סמיכנא עליה אדהכי אתא יונה וקא קריא אמר ליה מאי קאמרה א"ל עיליש ברח עיליש ברח אמר כנסת ישראל כיונה מתילא ש"מ מתרחיש לי ניסא וכו. וכו. קם ערק וכו. וכו. לדידיה איתרחיש ליה ניסא וכו. וכו. (גיטין מה.)

Jewish women were taken hostage.

דף יומי

דאטאס און זינסיגט דאס

מו

The nation of Israel kills all of the city.

שכל אותה העיר הרגו לפי חרב (סוטה מו:)

We said in פרק אלו מציעות:

מלאך המות מה לי הכא מה לי התם (בבא מציעא לו:)

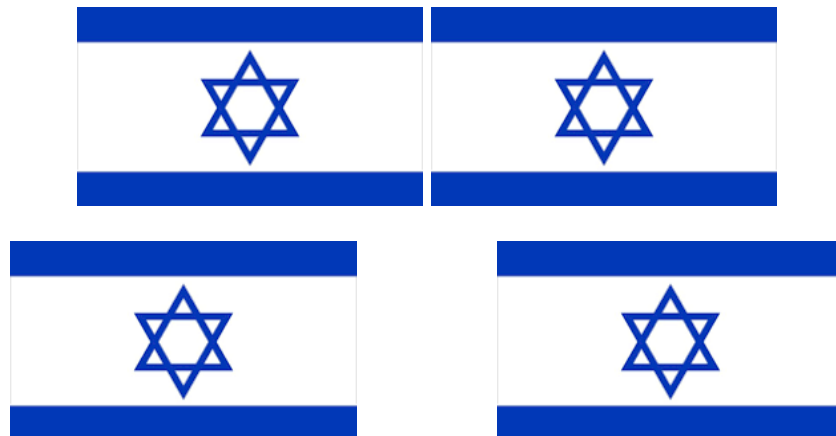
However we said in the end of מסכת סוכה:

אמר ר' יוחנן רגלוהי דבר איניש אינון ערבין ביה לאתר דמיתבעי תמן מובילין יתיה (סוכה נג.)

This seems to be a contradiction. I want to suggest that the restriction on where the מלאך המות kills might be more in regards to a בר איניש then it is to a בהמה. We find a similar concept in the beginning of מסכת בבא קמא.

אדם דאית ליה מזלא כתיב כי יגח בהמה דלית ליה מזלא כתיב כי יגוף (בבא קמא ב:)

מז

The Stars of Israel

לא צריך מיילים גדולות רק תפילות וכו. וכו. (עדן גולן)

אמרי לה כי מכנפי ואמרי לה כי מבדרי (ברכות מז:)

The גמרא says in the name of רב הונא that if nine Jewish men are appearing like ten then they combine to make a מנין in order to pray the prayer service with a מנין (quorum). Some say this is when they are gathered together and some say that this is when they are spread apart.

תמיד אתה תשאיר לי אור וכו. (עדן גולן)

מאי כימה אמר שמואל כמאה ככבי אמרי לה דמכנפי ואמרי לה דמבדרן (ברכות נח:)

דף יומי דאטאס און זאכען

אשר החילות לנפול וגו' (מגילת אסתר ו:יג)

פרש"י אמרה אומה זו נמשלו לכוכבים ולעפר כשהם יורדים יורדים עד לעפר וכשהם עולים עולים עד לרקיע ועד הכוכבים :

Haman's wife Zeresh and his advisers told him that this nation (the Nation of Israel) is compared to the dust and to the stars. When they fall they fall as low as the dust, but when they rise they rise until the heavenly firmaments, and they rise until the stars.

The Conceptual **הש"ס**: The Stars Of Israel

The children of Israel are very important in the eyes of G-d. Therefore he is constantly counting them.

G-d loves them very much, so he is constantly counting them, because they are dear to him.

1. כדרכי יצחק דאמר אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה ושעה וכו. וכו. התם נמי אגב דחשיבי משמושי ממשמש בהו (בבא מציעא כא:)
2. דאמר שמואל מאן דסייר נכסי כל יומא משכח אסתירא (חולין קה.).
3. ואלה שמות בני ישראל (שמות א:א)

פרש"י ד"ה **ואלה שמות בני ישראל**. אע"פ שמנאן בחייהם בשמותם חזר ומנאם במיתתם להודיע חיבתם שנמשלו לכוכבים שמוציאם ומכניסם במספר ובשמותם שנאמר המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא

4. וידבר . במדבר סיני באחד לחודש (במדבר א:א)

פרש"י ד"ה **וידבר** . במדבר סיני באחד לחודש . מתוך חיבתן לפניו מונה אותם כל שעה . כשיצאו ממצרים מנאן וכשנפלו בעגל מנאן לידע מנין מנותרים וכשבא להשרות שכינתו עליהם מנאם הא' הניסן הוקם המשכן ובאחד באייר מנאם

5. ויהי אחרי המגפה וגו' (במדבר כו:א)

פרש"י ד"ה **ויהי אחרי המגפה וגו'** . משל לרועה שנכנסו זאבים לתוך עדרו והרגו בהן והוא מונה אותן לידע מנין הנותרות וכו. וכו.

Times of Israel Live Blog February 12 2024:

'The diamonds are in our hands': New details emerge on hostage rescue operation

By Emanuel Fabian

New details emerge from the rescue operation of two hostages in southern Gaza's Rafah overnight.

Within a minute of special forces breaching the building where Fernando Simon Marman and Norberto Louis Har were being held and killing the three Hamas terrorists guarding them, they called over the radio: "The diamonds are in our hands."

At that stage the Israeli Air Force began to strike targets in the area to provide the special forces cover to extract the two hostages.

They were then taken in armored vehicles quickly to a makeshift helipad deep inside Gaza, where a chopper took them to Sheba Hospital in Ramat Gan, wrapping up the entire operation within an hour.

The operation was planned weeks in advance, with plans for various scenarios.

During the actual operation, some adjustments were made based on the conditions on the ground.

דף יומי דאטאס און זאכען

מח

The War

וכו. של ברזל וכו. (עירובין מח.).

Israel launched its military campaign after Hamas's devastating October 7 onslaught, during which some 3,000 terrorists burst into Israel from Gaza, killing some 1,200 people and seizing 253 hostages, mostly civilians. - Times of Israel

היינו דאמרי אינשי

Is there any country in the world that wouldn't fight back and defend itself when it is attacked and its citizens are taken hostage?

"Don't Give Me That S#@\$T"

גללים אפקורי מפקר להו (בבא מציעא כז.).

סתם גללים אפקורי מפקר להו (בבא קמא מח.).

People generally don't want to take possession of poop. They usually declare it ownerless, leaving it available for someone else.

מט

The Nation of Israel Became United

אמר רב יהודה אמר שמואל המקפיד על עירובו אין עירובו עירוב מה שמו עירוב שמו (עירובין מט.).

דף יומי

INSIGHTS ומסע דאף

ג

A very large amount of heat (a killing heat) contained in a pit.

An ox or a donkey is eliminated as a result.

ת"ר מעשה בבתו של נחוניא חופר שיחין שנפלה בבור גדול באו והודיעו את ר' חנינא בן דוסא שעה ראשונה אמר להם שלום שניה אמר להם שלום שלישית אמר להם עלתה אמרו לה מי העלך אמרה להם זכר של רחלים נזדמן לי חקן אחד מנהיגו אמרו לו נביא אתה אמר להם לא נביא אנכי ולא בן נביא אלא כך אמרתי דבר שאותו צדיק מצטער בו יכשל בו זרעו אמר רבי אחא אף על פי כן מת בנו בצמא שנאמר וסביביו נשערה מאד וכו'. אמר רב בור שחייבה עליו תורה להבלו ולא לחבטו וכו'. וכו'. (בבא קמא ג-נ:)

A Jewish woman finds herself underground against her will. The woman is rescued, and survives the ordeal. There is a killing heat in underground locations resulting in the death of an ox or a donkey.

מסורת הש"ס The Conceptual

1. בעי ר' ירמיה חצי קב בשתי אמות מהו וכו'. וכו'. (בבא מציעא כא.)
2. איבעיא להו הנך ארבע וחמש קופות דקאמר בארבע וחמש קופות אין טפי לא אלמא למעוטי בהילוכא עדיף או דלמא למעוטי משוי עדיף וכו'. וכו'. (שבת קכו.)
3. (ביצה לה:)
4. מעשות דרכיך שלא יהא הילוכך של שבת כהילוכך של חול וכו'. בשלמא כולהו לחיי אלא שלא יהא הילוכך של שבת כהילוכך של חול מאי היא כי הא דאמר רב הונא אמר רב ואמרי לה אמר ר' אבא אמר ר' הונא היה מהלך בשבת ופגע באמת המים אם יכול להניח את רגלו ראשונה קודם שתעקר שניה מותר ואם לאו אסור מתקיף לה רבא היכי ליעביד ליקף קמפיש בהילוכא ליעבר זימנין דמיתוואסן מאני מיא ואתי לידי סחיטה אלא בהא כיון דלא אפשר שפיר דמי וכו'. וכו'. (שבת קיג-קיג:)

I want to point out two things in this last גמרא. First of all whereas in פרק מפנין the גמרא doesn't seem to answer if everyone agrees that למעוטי בהילוכא or if it is a מחלוקת if למעוטי בהילוכא or למעוטי במשוי. However, here in פרק ואלו קשרים it seems simple to רבא that למעוטי

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

ריבוי as opposed to jumping which one might argue bears some resemblance to a ריבוי במשוי. The second thing I want to point out is that according to the first version of the גמרא here it is being רבא to מתקיף לה.

Did רבא ever see ר' הונא?

אמר ליה רבא לרפרם בר פפא לימא לן מר מהני מילי מעלייתא דהוה עביד ר' הונא אמר ליה בינקותיה לא דכירנא בסיבותיה דכירנא (תענית כ:)

ואמר רבא הני תלת מילי בעאי קמי שמיא תרתי יהבו לי חדא לא אהבו לי חוכמתיה דר' הונא וכו. (מועד קטן כח.)

He could have known about his חכמה without having seen him.

והא רבא וכו. בתר דשמעה מר' עקיבא (נזיר נג.)

Just like he never saw ר' עקיבא, yet he learned from him.

You see, מנחות says the following in תוספות:

מנחות לו. תוס' ד"ה אמר רבה ר' הונא אסברה לי. רבה גרסינן ולא רבאדרבא לא ראה ר' הונא מעולם דהא אמרינן בפרק בתרא דקידושין דביום שמת ר' יהודה נולד רבא וכו. כו.

Never-the-less here in שבת we see that תוספות doesn't feel the need to say anything. Also we find the גמרא in נזיר says a similar styled statement that implies that רבא heard something from ר' עקיבא even though רבא clearly didn't live in ר' עקיבא's lifetime.

בתר דשמעה מר' עקיבא (נזיר נג.)

I want to say that this proves that all these לשונות that the גמרא uses such as מתקיף לה or שמעה or אסברה לי doesn't mean that he actually heard it from him personally. However, the phrase "He explained it to me" this does mean that he actually heard this explanation from him directly.

עם ישראל חי

ש"ס Keep learning

היינו דאמרי אינשי

The Last Word

"He who has the last word has the final say."

We have a general rule when it comes to הלכה פסק and the סוגיות of the גמרא that the הלכה כבתראה, the הלכה follows according to the latest אמורא. There is an argument in the גמרא if the finder of a lost object announces the item of what he found, or if he just announces that he found an item without giving any further information in regards to what it was that he found.

אתמר רב יהודה אמר אבידתא מכריז ורב נחמן אמר גלימא מכריז וכו. וכו. (בבא מציעא כח:)

The רב נחמן seems to pasken like רמב"ם.

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

כיצד מכריז אם מצא מעות מכריז מי שאבד לו מטבע וכן מכריז מי שאבד לו כסות או בהמה או שטרות יבוא ויתן סימנים ויטול. ואינו חושש מפני שהודיע מין האבדה לפי שאינו מחזירה עד שיתן סימנים מובהקין: (רמב"ם הלכות גזלה ואבידה פרק יג' הלכה ב')

All of the הלכה say the רמב"ם is paskening like ר' נחמן. The גר"א says that this is because the הלכה follows ר' נחמן בדיני. Additionally we find that רבינא holds this way on ב עמוד ב דף כ עמוד ב.

It seems that you can also see that רבינא holds this on א עמוד א דף כח עמוד א. However the גליין הש"ס says to look up the ר"א in the 3rd פרק of חולין in כג towards the end.

There the ר"א quotes the רב שר שלום גאון that the פסק is like ר' נחמן and not like רבינא.

Here is the גמרא in חולין:

גופא אמר רב יוסף בר מניומי אמר ר' נחמן ריאה שנקבה ודופן סותמתה כשרה אמר רבינא והוא דסביך בבישרא וכו'. וכו'. (חולין מח.)

The matter itself: Rav Yosef Bar Minyumi said in the name of Rav Nachman: If the lung was punctured and the chest wall seals the puncture, it is kosher. Ravina said: This is provided that the place of the hole is enmeshed with the meat that is between the ribs, rather than stuck to the ribs themselves.

Here is the ר"א:

אמר רבינא והוא דסביך בבישרא. פי' נאחו ומסובך היטב בבשר כמו צמר המסובך. ולהכי קאמר סביך ולא קאמר סריך. פי' רש"י דוקא בבשר שבין הצלעות דהויא סתימא שרידא דלא מיפרקא. אבל בצלעות עצמן אין זו סירכא קיימת והיא דסביך בבישרא ובגרמא יש אוסרין ויש מתירין. וכן כתב הרמב"ם ז"ל (פ' י"א מהלכות שחיטה) אבל מורי מן האוסרין ואני מן המתירין. ורואה אני את דברי האוסרין דכיון דבגרמא לחוד לא חשיב סתימא הוא הדין נמי בגרמא ובשרא. נהי שהבשר סותם כנגדו לא מהני אותה סתימא כיון שכנגד העצם אינו סותם. ורב שר שלום גאון כתב בתשובה דבין סביך ובין סריך כשירה דלית הלכתא כרבינא אלא כרב נחמן דאמר ריאה שניקבה ודופן סותמתה כשירה. ומשמע מתוך דבריו דרבינא לא בא לפרש דברי ר' נחמן אלא סברא דנפשיה קאמר וכן נראה מדפריך לעיל גבי העלתה צמחים מדרב נחמן אדרב נחמן ולא משני הא דסביך בבישרא והא דלא סביך. ועוד מדקאמר ליה רב יוסף לרבינא ואי לא סביך מאי טריפה אבל לרב נחמן בלא רבינא לא פריך דלא בעי סירוך ולא סיבוך במקום רביתא ואין נקב פוסל שם בריאה לפי שהדופן סותמו. אבל קשה מנא ליה להגאון דלית הלכתא כרבינא שהוא בתראה וי"ל משום דלאו היינו רבינא חבירו של רב אשי אלא קדמון היה מדהשיב רב יוסף על דבריו וכן יש בפרק אלו מציעות (דף כח.). אמר רבינא גלימא מכריז רבא אמר אפילו תימא אבידתא מכריז. וביום שמת רבא נולד רב אשי (קידושין עב:) שהיה רבינא תלמיד חבר שלו וכו'. וכו'.

I want to suggest that the דיוק of the ר"א from בבא מציעא is not merely that רבא is mentioned in an argument with רבינא. I want to suggest that this alone would not indicate that they were in the same generation. Rather I want to suggest the דיוק of the ר"א is from the fact that רבינא's opinion is mentioned first, before רבא's opinion. With regards to the גמרא the גמרא says explicitly ליה אמר ר' נחמן דרבינא רבא אמר אפילו תימא אבידתא מכריז. וביום שמת רבא נולד רב אשי (קידושין עב:) שהיה רבינא תלמיד חבר שלו וכו'. וכו'.

דף יומי

דגאוס ומוסר דאפ

Faux Amis

(false friends : Words that sound the same but are different)

קרקשתא (בבא קמא נב.)

Bell

כרכשתא (שבת פב.)

Rectum

כרכשתא (בבא מציעא ז.)

Fringes

כרכושתא (מגילה יד:)(סנהדרין קה.)(בבא מציעא פה.)

Weasel

Joke: 🍊 "Knock Knock! Who's there? Orange. Orange who? Orange you glad to see an image of a כרכושתא instead of a כרכשתא?" (Your answer might depend on which definition is meant for the word כרכשתא)

רציתם פאודה בסוף קיבלתם את הפינאלי וכו. וכו.
 אין מחילה לנחיליך חולדות תמותו במחילות
 (סאבלימינל והצל אם רביב כנר - זה עלינו)

דף יומי INSIGHTS ומסע דאס

The Weasel And The Pit

ואמר ר' אמי בא וראה כמה גדולים בעלי אמנה מניין מחולדה ובור ומה המאמין בחולדה ובור כך המאמין בהקדוש ברוך הוא על אחת כמה וכמה (תענית ח.).

פרש"י ד"ה מחולדה ובור. שהמיתו שני בני אדם מצוי הוא באגדה מעשה בבחור אחד שנתן אמונתו לריבה אחת שישאנה אמרה מי מעיד והיה שם בור אחד וחולדה אמר הבחור בור וחולדה עדים בדבר לימים עבר על אמונתו ונשא אחרת והוליד שני בנים אחד נפל לבור ומת וא' נשכתו חולדה ומת אמרה לו אשתו המ מעשה הוא זה שבנינו מתים במיתה משונה ואמר לה כך וכך היה המעשה:

And R' Ami said: Come and see how great are the people who have faith in God. From where is this derived? From the incident of the weasel and the pit. Now, if one who trusts in a weasel and a pit has his trust honored to such an extent, one who trusts in the Holy One, Blessed is He, all the more so is his trust honored.

The Weasel Is In The Pit

ואין ספק מוציא מידי ודאי והתניא אמר ר' יהודה מעשה בשפחתו של מציק אחד ברימון שהטילה נפל לבור וכו'. וכו'. ואיבעית אימא התם ודאי וודאי הוא כיון דחולדה וברדלס מצויין שם דאי גררוהו בההיא שעתא (פסחים ט. ט.:

But it was taught in the following Braisa: R' Yehudah said: There was once an incident involving the slavewoman of a certain oppressor in Rimon, who cast a stillborn child into a pit etc. etc.

דף יומי דאטאס און זיכרונות

The Gemara offers an alternative solution: Or, if you prefer, say that this too is a case of a certainty versus another certainty. Since the weasel and the Bardelas were common there, they certainly had already dragged the stillborn away at that time. Hence, this too is a case of a certainty versus another certainty.

נ נא נב

And When The War Will Be Over

When the war in Israel will be over we should remember a few things from our learning.

1. מי לא תגן מעות שנמצאו לפני סוחרים בהמה לעולם מעשר בהר הבית חולין ובירושלים בשאר ימות השנה חולין בשעת הרגל הכל מעשר וכו'. וכו'. (בבא מציעא כו.)
2. היה מהלך בהיכל עד שמגיע לבין שתי הפרוכות המבדילות בין הקדש ובין קדש הקדשים וביניהן אמה ר' יוסי אומר לא היתה שם אלא פרוכת אחת בלבד שנאמר והבדילה הפרוכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים : גמ' וכו'. וכו'. ואיבעית אימא לעולם מזרח ומערב מונחין ומשום שכונה לאו אורח ארעא למיעל להדיא ורבי יוסי אמר לך חביבין ישראל שלא הצריכן הכתוב לשליח ור' יהודה נמי נייעול בין מנורה לכותל משחרי מאניה

(יומא נא:-נב.)

והודיעו את ר' חנינא בן דוסא שעה ראשונה אמר להם שלום שניה אמר להם וכו'.

שלום (בבא קמא נ.)